

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

מדינת ישראל

המ"ש

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט

מבקשים

נגד

מדינת ישראל

משיבים

החלטה

1. לפניי בקשה להארכת מועד להישפט באשר לדו"ח, שמס
2. המדובר בדו"ח מסוג א/3 בגין עבירת מהירות, שניתן ביום 23.6.22.
3. מטעוני הצדדים, וכן מאסמכתא מטעם המרכז לגביית קנסות ואגרות, שהתקבלה לתיק ביום 6.10.22, על-פי בקשתי, עולה כי הדו"ח נשוא הבקשה שולם על-ידי המבקשת או מי מטעמה ביום 23.6.22 וזאת במסגרת המועד הקבוע לכך בחוק וטרם הגשת הבקשה להארכת המועד להישפט.
4. קראתי בעיון את טענות הצדדים ועיינתי במסמכים המצורפים. ראשית, אין חולק כי הדו"ח נשוא הבקשה שולם על ידי המבקשת, טרם הגשת הבקשה להישפט. הלכת בית המשפט העליון היא שהארכת מועד להישפט לאחר התשלום אפשרית רק בנסיבות חריגות ויוצאות דופן, בהן לא ידע אדם ולא יכול היה לדעת על ההליך נגדו [ראו, למשל, בעניין זה רע"פ 9540/08 מוסברג נ' מדינת ישראל (8.1.2009)]. במקרה הנדון, המדובר בדו"ח מצלמה והמבקשת טענה שלא קיבלה את הדו"ח בדואר ולכן לא ידעה על ההליך נגדה, ואף צירפה לבקשה את אישור המסירה, הנושא את הציון "לא ידוע במען", שיש בו כדי לחזק את טענותיה.

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

המ"ש 150-09-22 "מדינת ישראל

תיק חיצוני

5. כעקרון, מששילמה המבקשת את הקנס בו חויבה, היא מוחזקת כמי שהודתה בביצוע העבירה ונשאה בעונש בגין ביצועה. בהינתן כך, היה עליה להראות שקיימים טעמים מיוחדים המצדיקים את קבלת בקשתה, למרות ששילמה את הקנס. ב"כ המבקשת הסביר בבקשתו כי המבקשת קיבלה הודעה לטלפון בדבר חוב שעליה לשלם והיא שילמה אותו מבלי לברר את פשר החוב, וחוב זה כלל גם דו"ח אחר שברשותה. בעניין זה, מן הראוי היה שהמבקשת תבדוק את נסיבות התשלום טרם ביצוע התשלום ויש בכך כדי להצביע על התרשלות מצדה.
6. מלבד זאת, ב"כ המבקשת לא פירט בבקשתו טענות הגנה כלשהן באשר לדו"ח הנדון, שייתכן והיה בהן כדי להצביע על גרימת עיוות דין למבקשת, למקרה שהבקשה לא תתקבל.
7. עם זאת, הבקשה להארכת המועד להישפט במקרה הנדון הוגשה לבית המשפט במסגרת 90 הימים הקבועים על פי חוק, וסמוך למועד תשלום הדו"ח. נתונים אלו יש בהם כדי ללמד כי המבקשת לא ויתרה על זכותה להישפט, ולא נזכרה בדיעבד כי היא אינה משלימה עם האמור בדו"ח.
8. אציין בעניין זה כי ב"כ המשיבה הפנתה בתגובתה לעפ"ת (מר') 40365-02-21 **אפריק נ' מדינת ישראל** (21.4.2021), שם בית המשפט דחה את הערעור על החלטת בית המשפט לתעבורה שלא להאריך את המועד להישפט. בית המשפט המחוזי שם ציין במפורש בפסק דינו, ושורות אלה אף צוטטו על-ידי ב"כ המשיבה בתגובתה, כי הקנס שולם במסגרת הזמן המותרת והמערער לא הבהיר מדוע לא הגיש בקשה להישפט אלא לאחר שחלף המועד המתאים להגשת בקשה זו על פי הוראת סעיף 229 לחסד"פ. אולם, במקרה שלפנינו המועד האחרון להישפט בגין הדו"ח הנדון, כפי שמצוין בדו"ח, הוא 14.10.22, ומועד זה טרם חלף, כך שנסיבות שני המקרים שונות.
9. אם כן, נוכח הנסיבות המתוארות בבקשה וטענת המבקשת כי לא קיבלה את הדו"ח המקורי לביתה, ומסקנתי כי המבקשת לא ויתרה על זכותה להישפט, אני סבורה כי אין לחסום בפני המבקשת את הדרך להישפט בגין הדו"ח נשוא הבקשה וכי יש להאריך לה את המועד להישפט בגין הדו"ח הנדון. עם זאת, נוכח התרשלותה של המבקשת באשר לבדיקת נסיבות התשלום ומכיוון שלא פורטו טענות הגנה לגופו של עניין באשר לדו"ח האמור, אני מתנה את הארכת המועד להישפט בתשלום הוצאות.

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

המ"ש 150-09-22 / מדינת ישראל

תיק חיצוני

10. מטעמים אלה, אני נעתרת לבקשה ומאריכה את המועד להישפט בגין הדו"ח, שמספרו
90522949149, וזאת בכפוף לתשלום הוצאות בסך של 500 ש"ח, שישולמו תוך 30 יום ולא
יאוחר מיום 10.11.22. יובהר כי הארכת המועד להישפט תיכנס לתוקף לאחר תשלום
ההוצאות.

העתק מהחלטה זו יועבר לצדדים ולמדור לפנייות נהגים במשטרת ישראל.

ניתנה היום, י"ב תשרי תשפ"ג, 07 אוקטובר 2022, בהעדר הצדדים.

אופט

